

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 3^ο –ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ

Μέρες Κατοχής: Τα Παιδιά Αντιστέκονται

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ /ΟΜΑΔΑ Α

ΠΗΓΕΣ

Π.1

"Δεν το θέλω. Σκότωσες τον μπαμπά μου!"

"YOU KILLED MY DADDY" του Φ. Δημητριάδη,

http://sendec.blogspot.gr/2009/10/blog-post_28.html

Π.2

Ο «σαλαδόρος»

Το είδα με τα μάτια μου. Ενα γερμανικό αυτοκίνητο, φορτηγό, γεμάτο κουραμάνες (ψωμί) κατεβαίνει τη λεωφόρο Αθηνάς και στρίβει για να μπει Ερμού. Κόβει ταχύτητα. Ο σωφέρ διευθύνει από ένα σκεπασμένο κουβούκλιο, ανοιχτό μπροστά και στη μέση το κουβούκλιον έχει ένα μικρό παραθυράκι. Βέβαια, υπάρχει ο καθρέφτης που βλέπει ο οδηγός πίσω και πλάι. Λοιπόν, στη στροφή του αυτοκινήτου ένα Ελληνόπουλο αναρριχάται στο αμάξι και πετά, ρίχνει στον πεινασμένο κόσμο κουραμάνες. Βέβαια, το παληκάρι έχει και την παρέα του. Θα έρριξαν πάνω από 15 κουραμάνες και αθόρυβα πηδά κάτω στο δρόμο, ή μάλλον στο πεζοδρόμιο, γεμάτος χαρά και ψυχραιμία! Αυτού του είδους το σαμποτάζ ξαναγένηκε πολλές φορές. Και επανελήφθη εναντίον των Ιταλών, που κου-

Π.3

Σκηνή από την ταινία του Γκρεγκ Τάλας «Ξυπόλυτο Τάγμα», 1954.

Π.5

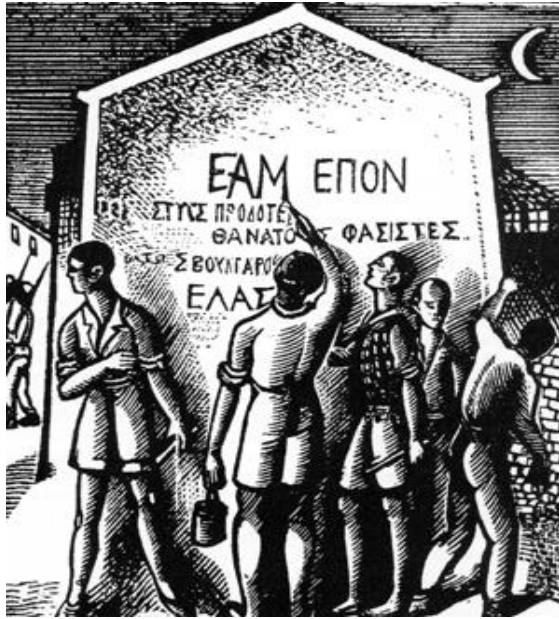
Κατοχική Αθήνα. Στην οδό Αθηνάς ένα καμιόνι ξεφορτώνει κάτι πολύτιμο, ίσως ένα φορτίο ρύζι. Γύρω караδοκούν... αδιάφορα οι μικροί σαλταδόροι, σχεδιάζοντας τις κινήσεις του αιφνιδισμού που ίσως τους αποφέρει κάποια πενιχρή λεία. Στην ισορροπία τρόμου της κατοχικής επιβίωσης, οι σαλταδόροι, τα μικρά παιδιά που πηδούσαν στα φορτηγά εν κινήσει για μια γρήγορη και επικίνδυνη λαφυραγωγία, ήταν ο πιο αδύναμος «εταίρος» στο παιχνίδι της ανάγκης – ο μαυραγορίτης, χορτασμένος και αδιάτακτος, βρισκόταν στο απολύτως αντίθετο άκρο. Φωτογραφία του Κώστα Παράσχου από το λευκίμα «Η Κατοχή», εκδ. Ί-Ερμής», Αθήνα 1997. Ο παλιμάχος δημοσιογράφος Κώστας Παράσχος, δουλεύοντας στη διάρκεια της Κατοχής στην εφημερίδα «Πρώτα» και έχοντας ταυτόχρονα το «χόμπι» της φωτογραφίας, τράβηξε από την κατοχική ζωή, ιδίως της Αθήνας (1941–1944), γύρω στις 850 φωτογραφίες. Σήμερα αποτελούν ένα ντοκουμέντο από τα θλιβερά εκείνα χρόνια.

Π.6

Π.2,Π.4, Π.5 & Π.6 Από την Εφημερίδα, «Η Καθημερινή», Περιοδικό 7 Ημέρες, Αφιέρωμα «Η Αθήνα της Κατοχής» 25/04/1999

Π.7

Παράνομο χαρακτηριστικό της Κατοχής

Π.8

Συνθήματα σε τοίχο της κατοχικής Αθήνας

Π.9

Εξώφυλλο του Αναγνωστικού της Π.Ε.Ε.Α. για τη Γ' & Δ' τάξη του Δημοτικού Σχολείου <http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=536759>

Π.10

Προφορική Μαρτυρία : Δράση στα αετόπουλα* (Από το υλικό των Β. Λάζου και Ρ. Βαν Μπουσχότεν για το Μουσείο του Βόλου)

Πληροφορητής: Μιχάλης Φατσή,
Συνεντεύκτρια: Μαρία Καραστεργίου, Απόσπασμα: Δελτίο 334 Θαλής, Ηχητικό αρχείο: Σ017/034,
00:19:35 - 00:21:13, Διάρκεια: 01:11

«**Εμάς μας οργανώσανε αετόπουλα.** Μιλούσε τη νύχτα τηλεβόας τα νέα απ' το BBC, παίρνανε το ΕΛΑΣ και το τοπικό ΕΑΜ εδώ ειδήσεις και μας τις λέγανε - γιατί ράδιο απαγορευόταν αυστηρώς, αλλά οι άλλοι, οι οργανωμένοι, είχανε κι ό,τι θέλει ας γίνει. **Και λέγανε το βράδυ τα νέα με τον τηλεβόα.** Εμείς κάθε εκατό μέτρα ήμασταν σε ενάμισι χιλιόμετρο γύρω γύρω απ' τον τηλεβόα που μιλούσε από τον μπαξέ του Καραγιάννη. [...] Από κει μιλούσε ο τηλεβόας κι εμείς είχαμε πιάσει ένα χιλιόμετρο τ' αετόπουλα γύρω γύρω, ανά εκατό μέτρα, και είχαμε το σήμα μας το τι θα κάνουμε άμα δούμε Γερμανοί ή ΕΑΣΑΔ - τα ΕΑΣΑΔ ήτανε οργάνωση προδοτών και σκοτώναν τον κόσμο - και κάναμε σήμα και έφευγε ο τηλεβόας. [...] Και έτσι βγήκε η Κατοχή, με στερήσεις, με φόβο και με αγωνία».

http://www.vmoc.gr/sw2/sw_home.html

Π.11

Στὸν τάφο τοῦ Ἐπονίτη, Πολιτικό ποίημα του Νίκου Καββαδία

Ἐπέταξα τὴ σάκα μου καὶ τρέχω μὲ τουφέκια
Μικρούλης φαίνομαι Ἀδερφέ, τὸ μάτι δὲν μὲ πιάνει.
Στὴ μάχη ὅμως κουβάλησα χιλιάδες τὰ φουσέκια
κι ἀκόμα μ' εἶδαν Γερμανοὺς νὰ στρώνω στὸ ρουμάνι.
Στὴ γειτονιά μὲ ξέχασε τὸ τόπι, τὸ ξυλίκι.
Καὶ μοναχὰ πού πέρναγα μὲ τὸ χωνὶ στὸ στόμα.
Παιδί! Μὰ μὲ λογάριασαν οἱ λυσσασμένοι λύκοι.
Τεράστιο τὸ κουράγιο μου. Καὶ ποῦ νὰ δεῖς ἀκόμα.
Μία μέρα μᾶς μπλοκάρανε. Δυὸ ἐμεῖς καὶ αὐτοὶ σαράντα.
Σφαίρα τὴ βρῆκε τὴν καρδιά πού μοιαζε μὲ γρανίτη.
Σὲ μία γωνιά μὲ θάψανε χωρὶς ἀνθούς, μὰ πάντα
Σὰ ρόδο θὰ μοσκοβολαίει ὁ τάφος τοῦ Ἐπονίτη.

Π.12

Ἑλληνόπουλα

Εἴμαστ' ἑλληνόπουλα μ' ἄφοβη καρδιά.
Τ' ἄρματά σας—ὄπουλα ζώστε, βρὲ παιδιά.
Βαρδορομαζώματα πάτησαν, ἀλλοιὰ,
τὰ ἱερά μας χώματα. Βόλι στα σκυλιά!
Θὰ τοὺς κυνηγήσουμε σὰν τὰ παγανὰ
τρέχοντας—θυμήσου με—πάνω στα βουνά.
Θ' ἀνατείλουν τότενες πάλι—τραλαρὰ
μέρες ὀλοφώτεινες, γέλιε καὶ χαρά.
Μήτε στὸ κεφάλι μας θάν' ἀφέντες πλιὰ
κι οὔτε θάχουμε ἄλλη μας ἔγνια ἀπὸ τὴ δουλειά.
Μὲ τραγούδια ἀνείπωτα κράξτε στὸ χωριό,
πὼς δὲν εἶναι τίποτα σὰν τὴ λευτεριά.

Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑΣ

*«Ἑλληνόπουλα» (Ποίημα στο Αναγνωστικό Γ + Δ τάξης Αετόπουλα, 1944)/

βρίσκεται στην ενότητα για το 1821, μετά από το πεζό 'Η 25η Μαρτίου' .

Στις 23 Φεβρουαρίου 1943 ιδρύθηκε η **Ενιαία Πανελλαδική Οργάνωση Νέων από αντιπροσώπους πολιτικών και αντιστασιακών οργανώσεων νέων της εποχής. Η **ΕΠΟΝ** φαίνεται να αριθμούσε πανελλαδικά περισσότερους από 600.000 νέους και νέες, ενώ γύρω στους 30.000 από αυτούς είχαν ενταχθεί στον ΕΛΑΣ. Η εφημερίδα – περιοδικό «Νέα Γενιά» ήταν το όργανο του κεντρικού συμβουλίου της ΕΠΟΝ και έβγαине παράνομο επί κατοχής και στη συνέχεια νόμιμο έως τον Οκτώβρη του 1947 που η ΕΠΟΝ τέθηκε εκτός νόμου. Στο **φύλλο 51 (Ιούνιος του 1945)** του περιοδικού δημοσιεύτηκε το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Στον τάφο του ΕΠΟΝίτη»

<http://tetartopress.gr/%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CF%84%CE%AC%CF%86%CE%BF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CF%80%CE%BF%CE%BD%CE%AF%CF%84%CE%B7/>

ΠΗΓΕΣ:

- <https://xyzcontagion.wordpress.com/> ,
- <http://freeathens44.org/> ,
- http://sendec.blogspot.gr/2009/10/blog-post_28.html
- http://www.vmoc.gr/sw2/sw_home.html
- «**Μάρτυρες και μαρτυρίες**», των Κ.Ν. Χατζηπατέρα και Μ. Φαφαλιού-Δραγώνα, Από το ένθετο «Επτά Ημέρες» Αφιέρωμα Καθημερινής της Κυριακής , «Η Αθήνα της Κατοχής», 25-06-1999

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ /

ΟΜΑΔΑ Α : ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Αφού μελετήσετε τις παραπάνω πηγές, μπορείτε να επεξεργαστείτε δύο (02) από τις προτεινόμενες δραστηριότητες:

Όνομα: Δώστε στην ομάδα σας ένα όνομα που να φτιάχνει ακρωνύμιο και να προσδιορίζει είτε το περιεχόμενο της εργασίας σας είτε τον τρόπο που (συν)εργαστήκατε.

1. Δείτε το υλικό που σας έχει δοθεί. Ποιες **μορφές αντίστασης** των παιδιών αναγνωρίζετε;
2. Σε μια σελίδα του **ημερολογίου** σας (1944) περιγράψτε πώς περνάτε ως παιδί τις μέρες σας στον καιρό της Κατοχής.
3. **Διαβάστε τα δύο ποιήματα.** Πότε γράφτηκαν; Πώς αισθάνονται κατά τη γνώμη σας οι ποιητές και πόσο αισιόδοξοι είναι για το μέλλον;
4. Την περίοδο της Κατοχής άλλαξαν ακόμη και τα **παιχνίδια** των παιδιών. Επιβεβαιώνεται αυτό στις πηγές που σας δόθηκαν;
5. Με αφορμή το υλικό που σας δόθηκε, δημιουργήστε μια «**παγωμένη εικόνα**» που θα απεικονίζει κάποια σχετική δράση των παιδιών.
6. Συμμετέχετε σε μια **αντιστασιακή ομάδα παιδιών**. (α) Δημιουργήστε μια **αφίσα** με συνθήματα ή (β) να συνθέσετε ένα κωμικό τραγουδάκι κατά του κατακτητή.

Δραστηριότητα αρ. ----

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ / ΟΜΑΔΑ Β

Από το Αναγνωστικό Γ' και Δ' τάξης Δημοτικού Σχολείου «Τ' Αετόπουλο» ΠΕΕΑ 1944.

ΠΗΓΗ: ΑΣΚΙ (<http://www.askiweb.eu/index.php/el/>) & <http://freeathens44.org/%CE%B5%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CF%85%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%8C-2/>

Λίγα λόγια για το Αναγνωστικό της Π.Ε.Ε.Α.

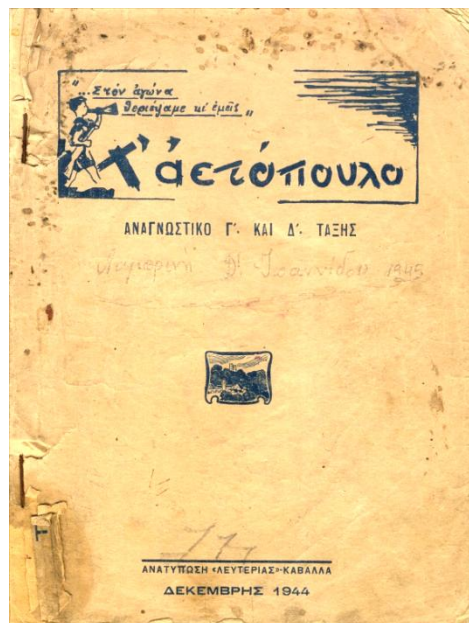
Το αναγνωστικό «Τα Αετόπουλα» για τα παιδιά της τρίτης και της τέταρτης τάξης του Δημοτικού της Πολιτικής Επιτροπής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ), της λεγόμενης «Κυβέρνησης του Βουνού», γράφτηκε στη διάρκεια της Κατοχής από την παιδαγωγό *Ρόζα Ιμβριώτη*.

Το 1962 περιγράφει η ίδια η συγγραφέας τις συνθήκες κάτω από τις οποίες γράφτηκε: «Με φώναξαν στην έδρα της ΠΕΕΑ. "Θα γράψεις το Αναγνωστικό της Γ' και της Δ' τάξης του Δημοτικού" μου λέει ο γραμματέας της Παιδείας *Πέτρος Κόκκαλης*. "Σε έναν μήνα πρέπει να είναι τυπωμένο. Έχεις γράψει αναγνωστικά και θα τα βγάλεις πέρα".

Το αναγνωστικό «Τα Αετόπουλα» γράφτηκε μέσα σε 17 ημέρες. Γράφτηκε τη νύχτα με το λυχνάρι...».

Από την ιστοσελίδα: <http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=536759>

Π.1.α

Η ελληνική νεολαία στις συλλογές του ΑΣΚΙ

<http://62.103.28.111/neolaia/rec.asp?id=72413&nofoto=0>

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΣΩΣΤΟ ΑΕΤΟΠΟΥΛΟ

Σήμερα κάναμε άπολογισμό τής δουλειάς μας. Κι' είμαστε όλοι εύχαριστημένοι. Οί δουλειές μας ήταν και είναι πολλές και δύσκολες. Όμως τις καταφέραμε καλά. Και μάλιστα στις πιο δύσκολες πήγαμε καλύτερα, γιατί προσέξαμε πολύ.

Τώρα πιά δέ μας τρομάζει τίποτα. Σάν τά Σουλιωτόπουλα κι εμείς ζητούμε όπλα. Βλέπουμε, ότι όλοι μας έμπιστεύονται και βάζουμε τά δυνατά μας, νά βγούμε άσπροπρόσωποι.

1. Βοηθούμε, όσο μας είναι δυνατό, μαζί μέ τήν ΕΠΟΝ, τις οργανώσεις τών μεγάλων και προπάντων τόν ΕΛΑΣ. Γινόμαστε σύνδεσμοι, πηγαίνουμε κι έρχόμαστε μέ σημειώματα, δίνουμε τις παραγγελίες, οδηγούμε ζώα, συνοδεύουμε συναγωνιστές. Παρακολουθούμε τις κινήσεις τών Γερμανών, κι οί πληροφορίες μας είναι πολύτιμες στόν ΕΛΑΣ. Και βάρδιες ακόμα φυλάξαμε και προχθές είδοποιήσαμε μιάν πρότυπη έπονίτικη ομάδα γιά κάτι μοτοσυκλέτες γερμανικές.

2. Μέσα στό χωριό παρακολουθούμε τούς προδότες. Σώσαμε ως τώρα 20 έπονίτες από βέβαιο θάνατο. Οί Γερμανοράλληδες είχαν αποφασίσει νά τούς σκοτώσουν. Τούς είδοποιήσαμε κι έφυγαν.

3. Κάνουμε χορωδία, παίζουμε σκέτες, πατριωτικά δραματάκια, άπαγγέλλουμε ήρωικά ποιήματα. Πηγαίνουμε στους άντάρτες και τούς διασκεδάζουμε κάθε Κυριακή άπόγευμα. Πηγαίνουμε και στά άναρρωτήρια συχνά.

Τις "διες γιορτές οργανώνουμε και μέσα στό χωριό.

"Όμως σήμερα ό 'Αετοπούλας μας είναι πιο άπαιτητικός.

—Γιά νά είμαστε σωστά 'Αετόπουλα, μας λέει, πρέπει νά κάνουμε κι άλλες ακόμα υπηρεσίες.

4. Τά μεγάλα, αδέρφια μας λείπουν άπ' τό χωριό. Είναι άντάρτες. Οί μητέρες μας έχουν όλες τις δουλειές τις σπιτικές και τις έξωτερικές στό κεφάλι τους. Πρέπει λοιπόν εμείς νά τις βοηθήσουμε νά ξεκουραστούν. Θα ζητήσουμε ν' ανοίξει «παιδικός σταθμός», γιά νά μένουν τά μικρά αδέρφια μας όλη τήν ημέρα εκεί ήσυχά και περιποιημένα. Έτσι δέ θα είναι άφησμένα στό δρόμο, κι οί μητέρες μας θα είναι ήσυχες.

5. Θα κάνουμε κινητοποιήσεις, γιά νά πετύχουμε συσσίτιο γιά όλα τά παιδιά, ρούχα, παπούτσια και φάρμακα. Θα ζητήσουμε νά πάψει ή τρομοκρατία και ν' ανοίξουν τά σχολεία.

Σας είπα γιά τά 1500 'Αετόπουλα πού κατέβηκαν μέσα στό 'Αγγίρι και πήραν άπό τό Νομόρχη και τούς Γερμανούς μωρουνόλαδο, γάλα, σούπες κι άλλα τρόφιμα γιά τά άρρωστα παιδιά, ακόμα και σσκούρι.

Ἄετόπουλα ἦταν τὰ παιδιά τῶν Ἀθηνῶν πού μπήκαν στο Ὑπουργεῖο τῆς παιδείας καί ζήτησαν ν' ἀνοίξουν τὰ σχολεῖα καί τὰ μαθητικά συσσίτια καί τὸ πέτυχαν.

Ἄετοπούλες κατέβηκαν ἀπὸ ὅλα τὰ δρομάκια καί τίς συνεικίες τῶν Ἀθηνῶν καί ζήτησαν μαζί μέ ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ μὴν ἐπιστρατευτοῦν τὰ μεγάλα τους ἀδέρφια γιὰ λογαριασμό τῶν Γερμανῶν. Νὰ μὴν πατήσουν Βούλγαροι τὰ ἅγια χώματα τῆς Πατρίδας μας. Ἐτοὶ σταμάτησε ἡ ἐπιστράτευση καί τὸ ἄπλωμα τῶν Βουλγάρων.

Ἄετόπουλο ἦταν ὁ Τέλης, πού ἔγραψε μέ κατακόκκινο χρῶμα στὴν πόρτα τοῦ γερμανικοῦ καταυλισμοῦ «θάνατος στοὺς Γερμανούς»!

Ἄετοπούλες σηκώνονται τῆ νύχτα καί μοιράζουν προκηρύξεις στὴ γειτονιά καί τίς ρίχνουν κάτω ἀπὸ τίς πόρτες.

6. Θὰ φροντίσουμε ἐμεῖς νὰ καλλιεργήσουμε, νὰ σπείρουμε, νὰ θερίσουμε—κατὰ τὴν ἐποχὴ—τὰ χωράφια τῶν ἀνταρτῶν.

7. Καί θὰ ὁμορφύνουμε καί θὰ στολίσουμε τὸ χωριό ἐμεῖς. Θὰ φροντίσουμε γιὰ τὴν καθαριότητά του, τοὺς δρόμους του, τίς βρύσες του, τὰ ἀποχωρητήριά του. Ἐτοὶ θὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν υἰεῖα καί τὴ χαρὰ στο χωριό.

—Πρέπει, εἶπε ὁ Ἄετός, νὰ κάνουμε σωστά ὅλα μας τὰ καθήκοντα, γιὰ νὰ εἴμαστε ἀληθινὰ Ἄετόπουλα. Ὅλοι μαζί μέ τοὺς ΕΠΟΝΙΤΕΣ καί τοὺς ΕΛΑΣΙΤΕΣ νὰ διώξουμε τοὺς Γερμανούς, νὰ διώξουμε τὸ φασισμό καί νὰ γίνουμε ἀφέντες τοῦ σπιτιοῦ μας.

Τὸν Ἄετό μας τὸν ἀκοῦμε πάντα μέ ἀγάπη, γιατί μᾶς λέει ωραῖα λόγια. Ὅμως καί γιατί κείνα πού μᾶς διδάσκει τὰ κάνει πρῶτα αὐτός. Εἶναι τὸ παράδειγμά μας. Ὁ Ἄετός μας εἶναι τὸ πρῶτο Ἄετόπουλο μέσα στὰ Ἄετόπουλα.

ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἦταν βραδάκι κι ἡ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ γέμισε ἀπὸ ἀντάρτες. Εἶχαν μετακίνηση, εἶπαν, καί θὰ ἔμεναν ἀπόψε στο χωριό. Ὅλα τὰ ἀετόπουλα μαζευτήκαμε γύρω τους.

Ὁ Ἄετός μας παρουσιάστηκε, χαιρέτισε μέ τὸ χαιρετισμὸ τῶν Ἄετόπουλων καί τοὺς εἶπε, ὅτι μπαίνουμε στὴν ὑπηρεσία τους γιὰ ἀπόψε.

Π.3

Π.4

ΑΕΤΟΠΟΥΛΑ & ΑΕΤΟΠΟΥΛΕΣ

<https://xyzcontagion.wordpress.com/2013/03/19/kotzioulas-ellinoroula/>

Π.5

Κούκλες θεάτρου του Νίκου Ακίλογλου, ο οποίος τον καιρό της Κατοχής, έδινε παραστάσεις δωρεάν στα παιδικά σισσίτια στην Αθήνα και σε διάφορες συνοικίες (Μουσείο Μπενάκη).

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1999 - Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ **23**

Π.6

Π.5 & Π.6 : Από Αφιέρωμα «Η Αθήνα της Κατοχής» 25/4/1999.

<http://wwk.kathimerini.gr/kath/7days/1999/04/25041999.pdf>

ΠΗΓΕΣ:

- <https://xyzcontagion.wordpress.com/> ,
- Αφιέρωμα με τίτλο «Η Αθήνα της Κατοχής», στο ένθετο: «7 Ημέρες της Εφημερίδας «Καθημερινή» , 25/4/1999, βλ. στον υπερσύνδεσμο: <http://wwk.kathimerini.gr/kath/7days/1999/04/25041999.pdf> :
- <http://freeathens44.org/>

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ / ΟΜΑΔΑ Β ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Όνομα: Δώστε στην ομάδα σας ένα όνομα που να φτιάχνει ακρωνύμιο και να προσδιορίζει είτε το περιεχόμενο της εργασίας σας είτε τον τρόπο που (συν)εργαστήκατε.

1. Τα Αετόπουλα ανέλαβαν συγκεκριμένα **καθήκοντα** στην περίοδο της **Αντίστασης** στις απελευθερωμένες περιοχές. Καταγράψτε τα σε έναν κατάλογο και στη συνέχεια, συζητήστε για το αν είναι ικανά τα παιδιά να τα καταφέρουν. Επίσης, πιστεύετε ότι είναι σωστό να αναθέτουν τέτοια καθήκοντα σε μικρά παιδιά;
2. Να σχεδιάσετε μια **παιδική παράσταση** αξιοποιώντας παιχνίδια και κούκλες, η οποία θα παιχτεί στην αυλή του σχολείου ή στη γειτονιά σας και θα διακωμωδεί το ναζισμό και τις δυνάμεις Κατοχής.

